

લુક અટ મી
પુસ્તક નામે

અક્કલનું પડીકું.

ઉર્

શીખામાગુની સોટી.

રચી છપાવી પ્રમીદ્ધ કર્તા

કોમીક પોચેટ ઉર્ રાવ કવી

અ'ખાલાલ પ્રલાદજી—નીવાસી નડીઆદ.

હાલ મુકામ કાલોલ જીલ્લે પંચમહાલ.

સંવત ૧૯૧૪ વ્રત ૨૦૦૦ આવૃત્તિ ૧ સંત ૧૯૧૮

દોહરા

સમજે તો છે સર્જનો, અક્કલ આ આણુમોલ,
ના સમજે તો જાણજે, દેહકયું ડાલી દોલ;
ઓન્ડી આનો એક છે, પ્રાઈસ આઈ થીસ પ્રત,
વાંચીને વીન્મય થશે, આ રાવ કવીનું ફૂત.

દીગમત નચીન્ગ

માંચવારીનો માત્ર ૧ આનો

નડીઆદ—ધી 'શારદા વિજય' પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં

શા. હરજીવનદાસ અમરસીએ છાપી—ઠે. સાંથ પીપળી.

ગુજરાત વિધાપીઠ
અમદાવાદ

૭૫૫૫

ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ અર્પણ પત્રીકા.

હતો ભુતકાળમાં હુંને ભવિષે છું સદા કાયમ
સનાતન સુધ્ધ અવનીમાં પ્રકાસું સુર્ય સમ હરદમ
તપુછું અગ્નીમાં હુંને, વિહરતો વ્યોમ પાતાળે
ઝળકતો વીજળી પેદે, અનંત શક્તિને આધારે
બધે છું હું બધામાં છું વહુ છું વાયુના ભેરે
ધરીને જન્મ બાળકનો રમુ છું માતને ખોળે
ધરીને સ્થાંગ રૂપાળા નીરાળા ખેલ હું ખેલું
તરવર પહાડમાં હુંને નદીમાં નીર ઘઈ રેલું
અમર હું એકસો વેદાન્તના શીધાન્ત આધારે
સમરપું મારી પોથી હું પડીને ચર્ણમાં મારે

કર્તા-આઈ. એમ. પોતે કોમીક પોએટ ઉર્ફે રાવ કવી.

સર્વ હક્ક સ્વાધીન.

સરવે હક્ક સ્વાધીન પણ, પર આધીન આ પ્રાણ,
એ પર આધીન સ્વાધીન કરો, તો જીવ્યું પરમાણુ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૫૨૫

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૨૩૬૧૪૭૩ ૫૪૭૩

વિષય ૬-૩

બાઈ તું તે ચા દેવી કે અમારી મહાદેવી ?



નારનો પોકાર—કચાલી—ગરમ લાય જેવી.

રાગ—કિનાણાની લુ જેવો.

અરે ચંડાલણી ચો ચા, હવે તું હિન્દમાંથી બા;
 અમારી સાવકી માતા, હવે તું હિન્દમાંથી બા.
 ક્યું તે ખુનનું પાણી, કરી નીરમાલ્ય આ કાયા,
 ફસાયા કંઈક ફંદામાં, દીવાનાને વળી ડાહ્યા;
 અઢારે વરણને વળગી, વટાળ્યો દેશ ને દુનીયાં,
 ગુણો તારા છે ગોઝારા, હવે તું હિન્દમાંથી બા.
 ચઢાવ્યા લોક ચગડોળે, ચખાડ્યો સ્વાદ તેં ભારી,
 પીતામાં તો પડી વળગી, અરે ગુણ હીણ ગોઝારી;
 સડાવી કાળજાં દીધાં, અરે સઠ કે પીનારાંનાં,
 દયા દેવી કરો દુર થા, હવે તું હિન્દમાંથી બા.
 નીચ ઉંચ નાના ને મોટા, રીચ કે રંક સર્વેને,

ચતુરાઈથી પડી ચોટી, બનાવ્યું વીશ વ્યસની તેં;
 ઉશ્કેડી સુસ્તી તેં સઉની, કરી જખમી બધરમાં ઘા,
 પીકાં તારાં થયાં જ્યાં ત્યાં, હવે તું હીન્દમાંથી જા.
 હળાહળ જેર છે તુજમાં, ગુણો તારા ઘણા રાશી,
 ખુવારી ખુબ કીધી તેં, ગયા તુજથી હવે ત્રાશી;
 રહ્યું ના ખુન કાયામાં, હવે તો હાડ માંસને ખા,
 પોકારી કહે છે પીનારા, હવે તું હીન્દમાંથી જા.
 વડીલ વૃંદો અમારા તો, ન તારો નાસ પણ લેતા,
 અમે હીણ ભાગીઆ તુજ વીણ, નથી ક્ષણ વાર તો રહેતાં;
 પીધી તેથી પડ્યા મરવા, હજી સંતાપે શું કરવા,
 નથી તારી હવે પરવા, હવે તું હીન્દમાંથી જા.
 પ્રથમ તો ઉકળી પડે, પછીથી અમને ઉકાળ્યા,
 જઠર અગ્ની કરી ઝાંખી, સુકોમળ કાળજાં ખાળ્યાં;
 ઉઠાડી છેક તેં શ્રદ્ધા, કર્યા નીરમાલ્ય નામરદા,
 ઘટાડ્યો તેંજ આવરદા, હવે તું હીન્દમાંથી જા.
 તુજથી કંટાળી હારીને. કહે કવી રાવ કર જોડી,
 કૃપા કરીને હે મહાકાળી, હમોને દે હવે છોડી;
 અમો સાથે કરી નીકા કર્યા અહેરા ખરે રીકા,
 ટીકીન લઈને કરી ટીકા, હવે તું હીન્દમાંથી જા.
 (આ સાંભળી ચાએ પીનારને આપેલો ખુવાબ-અપુર્ણ.

સ્વદેશી સીગારેટની ગજલ.

રાગ ધુમાડાના ગોટા જેવો.

ચાલ—કયા ખીબ્ત આઈ ચમત્તમેં શજર ગુલ જતા રહ્યા.

ઓ બે રહમ કુલટા બીડી, પુરેપુરી બીડી ગઇ,
છુટી ગઇ તેથી હવે, મુજને ઘણી શાન્તી થઇ;
કમ જાત તું તો ગઇ બળી, વળી સંગમાં જાળ્યો મને,
કોમળ રહ્ય કાળું કયું, ધીકકાર છે બીડી તને.
મોઝી મધુરી જાણીને; મેં મુરખે મુખમાં ધરી,
મારી જાણીને માની તો આખર દશા આ શી કરી !
તુજ માટ મેં માડું મનાવ્યું, ગુરૂ અને માખાપને,
તોપણ દગો અંતે કર્યો, ધીકકાર છે બીડી તને.
તેં ખુનની કીધી ખુવારી, કાળજી કાંઈ કર્યું,
નીરખાઈ કરી સહ નાડીઓને, દેહનું દેવત હયું;
બસ કશમ આઈ કહું છું હવે, કોઇ દીવસ નહીં રાખું કને,
હું વિકાળને વાચલ કર્યો, ધીકકાર છે બીડી તને.
પીતાં શું તો પીધી તને, હાવે ઘણો પસ્તાઈ છું,
સ્વપનેય સ્પરસજ તાહરો, નવ થાય એવું ચાહું છું;
જે જે પીએ તે તે જનો તો, આવશ તુજ વીણુ બને,
ઓ પાપીણી ગોઝારીણી, ધીકકાર છે બીડી તને.

તુજ વીણુ ઝનીને આવશે, કેલી ઝખરે દોડતો,
 તે આજ તુજ દરશન થતાં, પાતાળમાં પેસી જતો;
 ઓ કાળમુખી કર્કશા ! વળગી પડી તું ! વીરવને,
 તે કૃત્ય બહુ કાળાં કર્યાં, ધીકકાર છે બીડી તને.
 શા દોશ તારા વર્ણવું, તું નર્કથી પણ નરક છે,
 તુજને પીનારા તે જનો સૌ ખરટથી પણ ખરટ છે;
 તે જખમ છઘરમાં કરી, ઝટ આણી મેળવ્યું મોતને,
 અંતે નખાવ્યો નર્કમાં, ધીકકાર છે બીડી તને.
 કવી રાવ ની વાંચી કવીતા, સમગ્ર જન સમજ ગયા,
 ગાય કોટ બીડીનો કરીને, શાણાઓ સુખીઆ થયા;
 મેં તો તજ દીધી તને. તેમ તુય પણ તજવે મને,
 કોટાન કોટી વાર છે ધીકકાર ઓ બીડી તને.

(રાવ કવી.)

(આ સાંભળી બીડીએ પીનારને આપેલો જુવાળ)

આ સાંભળી બીડી કહે, ઓ બે કદર આ શું લવે,
 ઉલ્લુ બન્યા હાથે કરો, હાવે શું ડા'પણ દાખવો;
 ગમ નો'તી કેમ ગમાર શું, જખ મારવા પીધી મને,
 હું બીડી બીચારી શું કરું, ધીકકાર છે પીનારને.
 વીદ્વાન થઈ વાયલ બન્યા, બુદ્ધિ તમારી ગઈ બળી,
 અકકલ તણા ઉદધી હતા તો, કેમ ના મુજને કળી;

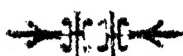
પાગલ હવે પસ્તાવ છે તો, રક્ષાવ છે શાને મને,
 હું બીડી બીચારી શું કરું, ધીકાર છે પીનારને.
 પીનાર જઈ નકે પડ્યા, હું તો વસી રહી વીશ્વમાં,
 જગ અંધ થઈ વળગ્યું મને, મારે નથી કોઈની તમા;
 જન દેકને વ્યાધી કરી, સમજાવું છું સંસારને,
 પણ મરતા લગી મુકતા નથી, ધીકાર એ પીનારને.
 મુકો કેટો મારો હવે ને, તમો પણ જાવો મરી,
 ઉલટી વગોવઈ વીશ્વમાં, તમ નીચની સંગત કરી;
 દેયા કુટા ને આંધળા થઈ, હજી શીદ રાખો કને,
 મીથ્યા ક્ષેત્ર કરો મને, ધીકાર છે પીનારને.
 કુર્વી રાવ ને પણ કોઈક દહાડો, કાનમાં કહેતી જઈ,
 કે છીરો લખજો સર્વનાં, પણ માડું કંઈ લખશે નહીં;
 ગુણ દોશ મારા વર્ણવ્યા, ધન્યવાદ છે લખનારને,
 ધીકાર વાર હજાર છે, પીનારને પાનારને.

(છાંદા-શીખામણ)

દીમરી ને ઝીઝી તણાં, જાડ તણાં ને પાવ
 તે પાનાની બીડીઓ, પીધે થાય ઉધાન
 પીધે થાય ઉધાન, વ્યાધીમાં કરે વધારો
 કારણકે તેમાંય પડે, પાપડીઓ ખારો.

એ ખાર પાચેલી બીડીઓ, પીધે પીડા પામશે;
રાવ કવી સાચું કહે, તમે જમપુરમાં વેલા જશે.

વીઠાન પાસે વાંચી ખતાવશે તો જરૂર કહેશે કે
વાલ ! ભાઈ વાલ !



ડોપ સીન ૨--કકકડની ફીલમ.



કંપેનીયન્સની કેમીક વાતચીત.

ફ્રેન્ડ— કેમ મીસ્ટર ફ્રેન્સી, આજે આપે કોનાં સુવાળાં
ઉતરાવ્યાં છે, ઘરમાંથી ડોસો ડોશી ગયાં કે શું?

ફ્રેન્સી— નારે મીસ્ટર, મારાં તો કાઘર ને મઘર બન્ને
હાલ હયાત છે.

ફ્રેન્ડ— ત્યારે તમે અડધી મુછો ઉતરાવી નાંખી છે શા
માટે? તમારા ચેરા સાચું જોઈને મને તો એમ
ભાસ્યું કે મીસ્ટર ફ્રેન્સીના ઘરમાંથી કોઈ અડધી
મગાઈનું સળું ગુજરી ગયું હશે.

ફ્રેન્સી— ના, ના, ચાર, આ તો આજકાલની ફેશન છે.

લોઠાની દેખાદેખ અમે પણ શીખ્યા. ઓ મીસ્ટર હું તો પહેલાં એક ઉદ્ધુ જેવો માણસ હતો અને ગામડામાં પડી રહેતો પણ એક દીવસ હું શહેરમાં આવ્યો ત્યારથી મારે ને ફેશનને હોટલમાં પીછાણુ થયું. ત્યાંથી ફેશન મને તુરતજ હેર કટીંગ સલુનમાં લઈ ગઈ અને ત્યાં મારે માથે અને મોંદે ફરી વળી

ફ્રેન્ડ—ભાઈ આ તો ડીક નથી દેખાતું આ સીનેમેટો ગ્રાફમાં ચેપલીન આવે છે એની સીકલ સાથે આપની સીકલ મળી રહે છે

ફ્રેન્ડ—મીસ્ટર હું ફેશનના પગથીએ કેવી રીતે ચડ્યો તે જરા ચીન દમને સાંભળો.

ફ્રેન્ડ—સાંજ ઊંઘે હાફકાસ્ટ કવીતા.

(રાગ-એમતા મોં જેવો.)

ભુત હતો હું ભુતકાળમાં વર્તમાનમાં આવ્યું લાન નાઉ અનધર થીન્ગસ આઈડોન્ટવોન્ટ બટ ચાહુ ચાય ચીફ્ટને પાન ભુલી ગયો બધી નેટીવ ભાષા હવે શીખ્યો છું હું ઓલરેટ ગમાર હું એક ગામડીઓ તે આજ કાલ થયો અપટુડેટ હેરકટીંગ સલુનમાં જઈને; ફેશનએમલ કરતો ફેર્મસ માટી પર બુરખો નાંખાવી વળતી કટીંગ કરાવું કેસ

મોં પર અરધી મુછ રખાવું ને પાઘડી બદલે પહેરું હેટ
 સમ ટાઇમ્સએગો હતો ઉલ્લુ, જસ્ટનાઉ આઇએમ અપટુડેટ
 કોટ પાટલુન ને કોલર પહેરું ને સાથે ખાંધું નેકટાઇ
 આઇઝ ઉપર પાટા પેગલના રાત ને દહાડો દેઉ લગાઇ
 નાઉ મી નો ફેર ન્યાત બતની પેરન્ટસ લલેને કુટે પેટ
 આઇ વોઝ વન ઉલ્લુ ગામડીઆ બટનાઉ આઇએમ અપટુડેટ
 ધર્મ કર્મ ને ધંધો ધારીએ સઘળું મારે યુઝલેસ
 ટીફીન પાણી ટીન્યર ને ટીનો ટાઇમે ટાઇમ કરું છું ટેસ
 વળી નેટીવ બીડીઓ ગણી નકામી હવે પીઉ સીઝર સીગરેટ
 ગમાર હું એક ગામડીઓ તે હવે થયો છું અપટુડેટ
 કાધર સેઇઝ મી સ્ટુપીડ ફેલો મધર કહે છે મુવો રટયો
 યુઝલેસ અકરમી આવો પથ્થર તે શીઠ પેટ પડયો
 ઘરમાં ધણીઆણી ધમકાવે તોળી બદો રહે છે ટેટ
 આજ સુધી બચ્ચરમાં બપોળો થયો અત્યારે અપટુડેટ
 ફરીવળી છે મુજ પર ફેશન પોશ્શનનું ચઢીયું પુર
 હાથે ટરીને બન્યો છું ઉલ્લુ, નથી હવે આ મોંપર તુર
 વોટ મીન્સ છે વટાળ જગમાં આઈ ડોન્ટ નો આભડછેટ
 હીન્દુ મટી હાફકાસ્ટ થઈને, બન્યો અત્યારે અપટુડેટ
 આ--ફેસન એબલ ફેઈસના લીધે બેકનના જંવો દેખાઉં
 સ્વધર્મ પર પુજો સળગાવી માયસેલ્ફ હું માર્યો જાઉં
 બહોર થયો હું હવે જગતમાં આજ સુધી ગાલ્યું પ્રાઇવેટ
 પુર્ણ ફસાવાથી ફેશનમાં બની ગયો છું અપટુડેટ.

ફ્રેન્ડ - આપનું કહિવું ખરું છે, પણ મરદનું નુર એક મુછજ છે. વળી જો આપને ન ગમતી હોય તો સપુચી કઢાવી નાંખો કાંતો આખી રહેવા દો બુવો રાવ કવીએ ખુળીના ખજાનાની બુકમાં લખ્યું છે કે:-


મુછ વડે મરદો તારું, ચીન સરસ દેખાય,
મુખ પર મુછ ન હોય તો, વ્યંઢગમાં લેખાય;
સાધારણ મુછ હોય તો, ખડ મુછીઆમાં ગણાય,
પણ અડધી મુછનો આદમી, તેને શું કહેવાય?

ફ્રેન્ડી- કેમ શું કહેવાય? શું તે એમ-ઓ-એન-કે-ઈ-વાય મંકી એટલે માંકડો કહેવાય.

ફ્રેન્ડ- બુવો; તમારે તમારે હાથેજ તમારો કેવો તોલ બાંધ્યો? અને આટલું કહે હજી સંતોષ ના પામ્યા હો તો ખુળીનો ખજાનો ઉર્ફે ચાલુ જમાનાનો ચીતાર એ નામનું પુસ્તક મંગાવો ને તમારા મુકેમળ હૃદયને રંગાવો; હ્યો સાહેબજી. (ચેસ ગુડ મોરનીંગ)

(રાવ કવી.)

કોપ સીન ૩.

 દાડીઆને મરતી વખતે તેની
સીએ રૂબરૂમાં કરેલું રૂન.

(કવાલી-ખરફ જેવી-રાગ આઈસકીમનો)

તમારા ગુણની ગજલો, હવે હું ગાઈ સંભળાવું;
 • ખરા ઉદગાર અંતરના, મધુર રાગે રડી ગાઉ.
 મરતાં સુધી એ મુખમાંથી, મધુ સુકાવા ના દીધો;
 છેવટ જીવ જતાં સુધીમાં, પીવાયે તેટલો પીધો.
 ગંગા જળનાજ બદલામાં, ભર્યું તમે દાડશી ડાચું;
 ગળ્યો નહીં દેહ દાડમાં, રહી ગયું એટલું કાચું.
 વધેલો વામન સીસામાં, કહે છે ખુબ ગભરાઈ;
 પીનારા તો ગયા નકે, માનીતો થઈશ ક્યાં જાઈ.
 [એ મારા અકક્ષના ઇસકોનરા પતી તમારાં શાં શાં
 વખાણ કરું ?]

અરેરે—નાથ !

પડ્યા ને પાથયાં રહેતા, પીયુજ આપ પીઠામાં;
 પીતા પેશાબ ત્યાં જમને, વળી પાત્રો અજીઠામાં.

એ સીસાને કોડીયાં તમ વીણુ, હવે મુકઈ જશે સ્વામી;
ન લઈ ગયા છાતીએ બાંધી, કરીશું એટલી ખામી.

પીયુ મુજ વાક્ય આ છેલું, કહું તે ધ્યાનમાં ધરજો;
કલાલણ પેટે કે કાંતો, કસઈને ઘેર અવતરજો.

ભળો જો ભુત અવનીમાં, તો જઈ પીઠામાં ભટકાજો;
વીચરો કદી વૃક્ષ ચેનીમાં, તો ગ્રાડ મહુડા તણું થાજો.

વળી વધુમાં- ગજબને હાયનાં ગાડાં, તમારા પુન્યમાં આપ્યાં;
દાન બહુ ચાચનાં દઈને, તમારા નામ પર સ્થાપ્યાં.

વળી-સીંગારેટોને સળીઓથી, તમારી સજ્જતો ભરશું;
તમારો સવડ ને સાધન તમે પાઝવાટે વાપરશું.
કશું રહી જાય જો બાકી, તો આવી સ્વપ્નમાં કહેજો;
આ ઘરની હોય ઇચ્છા તો, મુખે મંડાસમાં રહેજો.
તમારી લાશ આ જ્યારે, ચીતા વિશેજ ચરચરશે;
નીકળતાં ગંધ દાડની, બાળનારાઓ કળકળશે.

સજ્જતમાં સીસો ચપણું ને તમારો, છે જુનો જોડો;
તમારે વાટનું ભાથું, મુકયો મણ એક રાખોડો.

અરેરે-સોડા લેમન અને જાંજીર તમોને કોણ ત્યાં પાસે,
આવો વહાલા કદી વેસ્યા વીના ત્યાં કોણ કર રહાયે;
નથી ત્યાં રંડીના માળા ઉચાળા ક્યાં તમે ભરશે,
દાંડીઆ દોસ્તો વીણુ ખ્યારા અકેલા શી રીતે ફરશે.

તમેને બાળવા ડાઘમાં પણ દાડડીઆ જોઈએ,
 તમે વીણ કુટુંબમાં પ્યારા નથી પીતું બીજું કોઈએ;
 અવળચંડા ને હત્યારા અકેલા આપ જન્મ્યાતા,
 સોનાના સુર્ય તો આજે ઉગ્યા વહાલા તમે જાતાં.
 માગણી એક આ મારી સ્વીકારીને પ્રીતે પગથો,
 સાતે ભવ સ્વામીજી મુજને, તમે ફરી વાર નવ મળશો;
 તમે તો દાડમાં ફૂટ્યા મને ડુગાવી દુગ્ધામાં,
 ઘરેણું ને વળાં ગાંડા ગયાં પીઠામાં ને રહ્યામાં.
 તમારા બીલોની દીલે કલાલો પોંકા મુંકે છે.
 વળી બહુ હોટલોવાળા ભયાં લોકોમાં ભુંકે છે:
 તમારી બુદ્ધિનાં બણાં ગળતરે દોસ્તો કુકે છે,
 વેશ્યાઓ તો વળી ટોળે તમારાં છાત્રયાં લે છે.

આ- તમારા નાંમનો ચુકો તમે પછવાડે ફોડ્યો છે.
 જવો ચંદ્રા દીવાકર તક હવે સંગંધ છોડ્યો છે.
 સાતે ભવમાંય સ્વામીજી કદી સામાએ નવ મળજો.
 જલો જનમની ખાડીમાં કે તખીયત રૂપાય ત્યાં ટળજો.

ખરે-એક દીન કવી રાંવે કહ્યું તું તમને કર જોડી,
 ને આજે આગળે આવ્યું ચાલ્યા ચાળાવી રાખેડી.
 કોલે સડ સાંભળી ગાણા હવે છે ટાઈમ છેડેલો આ.
 પછી નહીં મુજથી કંઈવાયે સગાં સડ એકડાં થાતાં

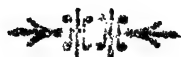
હે નાથ-તમારી અકકલ ને સીકલ તણું જગમાં નથી જોડું,
 વધુ કહેતી નથી વહાલા ઘણું માનો કહ્યું થોડું;
 કાળજી તો કુટી બાળ્યું ચડસ ચાંડુલની ચલમે;
 અધુરું તે થયું પુરું ચઢયા કવી રાવની કલમે,
 તમારી શોભીતી સજ્જત કેવા વીપ્રો તે લઇ જશે,
 હકીકત સર્વ તે હાવે ભાગ બીજામાં વંચાશે.

આ સાંભળી દારૂડીઓ મરી જાય છે;
 કવાલી પુરી થાય છે કે ઝટ પડદો પડે છે.

સવાલ— ભાઈ, આવો ખેલ કયા થીએટરમાં થાય છે?

જવાબ— સ્થીર રહ્ય રૂપી થીએટરે, તત્ત્વ તણું કયું તેજ;
 પડદા બાંધ્યા પ્રેમના, વીંગો ગણી વીવેક;
 પાત્રો પુરુષારથ તણાં, હ્રેસ દયા ઉદ્યોગ,
 અંક ભુત વર્તમાનને, ભવીષ્યથી સંજોગ;
 પ્રવેશ પગમાં જે બને, સાજ શત્રુ ને મીત્ર,
 માલીક માનો મુક્તીને, ઉપજ ચીત પવીત્ર.

(રાવ કવી.)





સટોરીઆની સ્ત્રીએ ધણીની

રૂપરૂમાં ફુટેલો કેમીક રાજ્યો.

(રાગ તેજ મંદીનો.)

એક તે ઉછાંછળાં થું થાવ છો રે, બનો છાકીને છેલ;

સ્વામી થયા તમે સટોરીઆ, બાણ લોગવશે બેલ.

હાથનાં કર્યાં તે હુએ વાગશે.

કહું માનો ને મારા કંથજી રે, નથી સદ્ગામાં સાર;

મીલકત વીશે તો પુજો મુકશે. વળી ખોશો ઘર ને બાર. હાથનાં.

પીયરથી લાવેલું પાણી કયું રે, વળી થયા કરજદાર;

સગાં વહાલાં સર્વને શત્રુ કર્યાં, માથે સરકારનો માર. હાથનાં.

ઝુડીયાં ખાવાને નિત્ય બાવછોરે, પડી તમને એ ટેવ;

ઘરની રસોઇઓ ગમતી નથી, ફાકો મમરાને શેવ. હાથનાં.

સવાર થયું કે સ્વામી તમે રે, બાવ હોટલની માંચ

શીંગલ ને ડબલ સોહકરતા, તેથી ચઢી બેઠી જુવો ચાચ. હાથનાં.

હાથે પગેથી હળવી કરી રે, મેલી ખાધો સઉ માલ;

આગળ ઉપર વીતશે અતી તમારી ખેંચાશે ખાલ. હાથનાં.

મરજો માખાપો માહરાં રે, કીધું અણુઘટતું કામ;

જમાઇ આવો જુગટીઓ ક્યાંથીજડ્યો, કુંડીખાધું તમામ. હાથનાં.

સ્વામી જેનો થયો સટોરીઓરે, તેની નારીને ત્રાસ;

સંસાર વહેવાર સઘળો તજી, વેઠવો પડે વનવાસ. હાથનાં.

રાવ કુષીનો રચેલો રાજ્યોરે, તમારી રૂબરૂ ગવાય;
આજ પછી જો સદો કરો તો તમને કાલેરો થાય. હાથનાં.

સ્વામીનાથ સાંભળ્યો આ રાજ્યો અને આથી જો મનને
શીખામણ ના લાગી હોય તો “ખુખીનો ખજનો ઉર્ફે
ચાલુ જમાનાનો ચીતાર” એ નામનું પુસ્તક મંગાવો
અને તે વાંચીને કુટેવો છોડી દો. વળી જુવો. જરા ગાયન.
ખીજુ સાંભળો;



જુગારીને ઝાડુ.

(ગાયન ગજખનું. રાગ હાથ હાથનો.)

અરે ઓ સદાના શોખીન, તમારો કેમ ઉડ્યો છે દીન;
ખન્યા શું જુગારમાં બહુલીન, તમેને વળગ્યો જીવતો જીન.
ગામ ગરાસ ઘરેણાં ગાંઠા, ગુમાવશો ઘર બાર,
ધજ્જત ખોશો અરે ઉલ્લુઓ, સળ દેશે સરકાર,
અકરમી રહેશે પર આધીન;

તમારો ૦

સગાં સહોદર અને કુટુંબી, દેશે સડ કીટકાર,
તરણાથી પણ તુચ્છ ગણાશે, નહીં ચાલે વહેવાર,
આખરે મરશે ખામ અકીન;

તમારો ૦

ભીખ માગતા થાશે ભુંડો, નહીં રહે રહેવા ડામ,
દાવાનળ દુઃખ આવી પડશે, વળી રૂડશે રામ,
વેચાશો દમડાના દો તીન;

તમારો ૦

લોકો મરવે લોકર કહેશે, રાખશે નહીં મંત્રબાર,

રાવ કવી કહે લવીપ્યમાં પણ, પામશો બહુ પેન્દર,

માનો એ! યુરખ મન મલીન

તમારો

નડીઆદમાં વાળંદોએ હજમતો બંધ કરી એજ પુસ્તક નામ

ખુબીનો ખબનો

ઉદ્દેશ

ચાલુ જમાનાનો ચિતાર ભાગ—૧

કાંમત. કાચું પુંકું રૂ. ૧૧. ને પાકું રૂ. ૧૧

વાંચ્યા વીધ વીધ જાતનાં, પુસ્તક અપરમપાર;

પણ જોતાં ઝટ રાજ થશો, આ ગમ્મતનો ભંડાર.

સદા પરોપકારી અને ગુણગ્રાહી ભારતવાસી સજ્જનો તમેએ ઘણાંએ પુસ્તકો વાંચ્યાં હશે, પરંતુ જ્યાં સુધી આ ખુબીનો ખબનો જોયો નથી, ત્યાંસુધી બધું અર્થ જ છે. જેમાં ગદ્ય, પદ્ય, ગજલો, ફકરા, ફેન્સી કવીતાઓ, ટોનીક વાર્તાઓ, કોમીક, કવાલીયો અને ચાલુ જમાનાનો આબેદુખ ચિતાર વળી દરેક ન્યાતની દેશી વાળી રમુજ ફીલ્મો વીગેરે ગમ્મતનાં ગાદે ગાડાં હાલવીને ખબનો ખુબીથી તર કરેલો છે. વળી પુસ્તક ખરીદ કરનારનું પવીત્ર નામ બીજા ભાગમાં આશ્ચર્યહાતા તરીકે પ્રતીધ્ધ કરવામાં આવશે. તે પુસ્તક ખરીદનાર ગ્રહસ્થાને પોતાનું પુરુંપુરું નામ, ઠામ, ગામ વીગેરે ચોકસ લખી મોકલવું.

નાલ

અમારું સરનામું

કોમીક પોસ્ટ. ઉદ્દેશ એ. પી. રાવ કવી હાલ

નડીઆદવાળા હાલ સુકામ કાલોલ જુલો પંચમા

નામી પાત્રોને નમ્ર વિનંતી.

મોંઘવારીમાં છપાઈને બહાર પડેલું મન માનીતું દોષગ્રીય કામીક પુસ્તક નામે ખુબીનો ખબ્બનો અને ચાલુજમાનાનો ચીતાર, જેને વાંચીને ઘણા શુભ ગ્રાહી સજ્જનોએ પોતાને પડેલી કુટેવોનો પરીત્યાગ કર્યો છે. વળી પુસ્તકની પ્રશંસાને લખાણનાં વખાણ તો ખરીદીને વાંચવાથીજ ખાત્રી થશે.

વળી પુસ્તક ખરીદનાસ્તું પવીત્ર નામ, કામ, ગામ વીગેરે તમામ ખુબીના ખબ્બનાના બીજા ભાગમાં બીધાને ઉત્તેજન આપનાર આશ્રયદાતા તરીકે છપાશે.

જીવો

નામી ચહેનીજ નામને, નામરદ રડતા દામને
જન રત્ન જગમાં ચત્ન કરતા, જો હીપાવા નામને
મીત્રો તમે નિજ નામને, દિપાવળે પુસ્તક મહિ
કાયાનો થાશે નાશ, અંતે નામતો જશે રહી
વળી નામ માટે જગતમાં, જન કામ જીવો કેવાં કરે.
નિજ નામ માટે દેવ પણ મનુષ્યો થઈને અવતરે
કંચન સમી કાયા અને માયા, બધું માટી થશે
ણો જહર જતાં બધું, એક નામ જગમાં રહી જશે
માટે પુસ્તક મંગાવી તમારા પવીત્ર નામને અમર કરો.
(રાવ-કવી)

શ્રીઓનાં ગુપ્ત દરદોનો કટ્ટો દુશ્મન

વસુધા પીલ્સ.

ગોળી ડઝન ૧ ની કીમ્મત રૂ૦ ૧૥

આ વસુધા પીલ્સ શ્રીએ છુપી જગોએ પહેરવાથી લોહી વા તથા પીળું અને સફેદ પાણીનું પડવું તથા મળ ગુગળુ ધાતુનું જવું વીગેરે છુપી જગોની તમામ ગરમી એટલે વીસફેટીક, ચાંદી અથવા પેશાએ બળતરા બળવી તથા કમરનું ફાટવું વીગેરે તમામ દરદોને આ વસુધા પીલ્સ ટુંક મુદતમાં આરામ કરેછે વગી નરમને લખડી પડેલી ચામડીને સંકોચીને કઠણ અને સુંવાળી બનાવે છે અને સંસાર સુખ લોગની પુરી મળ બતાવે છે આ ગોળી રોગી અને નીરોગી બન્નેના ઉપયોગમાં આવે છે. વાપરવાની રીતનું હેન્ડબીલ દ્વા સાથે મોકલવામાં આવશે.

જનરલ એજન્ટ—રાવ કવીની કંપની-મુ. કાલોલ.

જીલ્લે પંચમડાલ

